PR PENSIOENRECHT UPDATES

Pensioenrecht Updates - Nummer 6, 2019

Nummer 6, 2019

Redactie: Prof. mr. drs. M. Heemskerk.

INHOUDSOPGAVE

Hof

Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:2037 06-06-2019
Internationale scheiding.

Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1849 28-05-2019
Valt Booking.

Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1509 30-04-2019
Uitleg werkingssfeerbepaling Bpf Bouw.

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:1301 12-02-2019
Geschil over hoogte en betaling nabestaandenpensioen.

Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:3145 06-11-2018
Arbeidsgeschil.

Rechtbank

Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:2730 26-06-2019
Geschil over vraag of werkgever Vado onder werkingssfeer van Bpf Schoonmaak valt.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:6248 18-06-2019
Helikopterpiloot eist mogelijkheid van functioneel leeftijdsontslag bij 55 jaar tot aan zijn verhoogde AOW-leeftijd.

Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2019:2053 11-06-2019
Uitleg werkingssfeerbepaling.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:4501 05-06-2019
Ontslag op staande voet directeur wegens fraude.

Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:4602 28-05-2019
Kernvraag is of afkoop bijzonder partnerpensioen na faillissement is toegestaan.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:1556 06-03-2019
Scheiding.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:10039 22-01-2018
Geschil over vraag of werkgever valt onder werkingssfeer verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds StiPP.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2015:10268 20-07-2015
Geschil over vraag of werkgever valt onder werkingssfeer verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds StiPP.

Centrale Raad van Beroep

Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:1957 06-06-2019
Arbeidsongeschiktheidspensioen van ex-militair met posttraumatische stress.

Antillen

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2019:108 25-06-2019
Ontslag medewerker universiteit van Curaçao.

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2019:69 26-03-2019
Arubaanse zaak.

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2018:282 04-12-2018
Kern van het geschil is of de werknemer gerechtvaardigd mocht vertrouwen op verlenging van zijn arbeidsovereenkomst van 61 naar 65 jaar.

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2014:124 21-10-2014
Antilliaanse zaak.

RECHTSPRAAK

Valt Booking.com als reisagent onder werkingssfeer verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche? Het hof oordeelt dat het exploiteren van een onlinereserveringsplatform niet valt onder het begrip bemiddelen bij de totstandkoming van overeenkomsten.

Kern van het geschil is de vraag of booking.com een reisagent is die valt onder de werkingssfeer van het verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds voor de Reisbranche. Hof stelt voorop dat de werkingssfeer duidelijk dient te zijn. Duidelijkheid vereist dat werkgevers op grond van de tekst van het verplichtstellingsbesluit dienen te kunnen bepalen of zij onder de verplichtstelling vallen of niet. Uitgangspunt bij de uitleg is de objectieve uitlegnorm (cao-norm). Beslissend is of de bedrijfsactiviteit van Booking.com valt onder de omschrijving 'bemiddelt bij het tot stand komen van overeenkomsten op het gebied van reizen' in de ruimste zin des woords. De betrokkenheid van booking.com bij de totstandkoming van een overeenkomst bestaat slechts uit het scheppen van de mogelijkheid tot het via een geboden platform bij elkaar komen van het aanbod van de accommodatieverstrekkers en de vraag van de bezoekers van de website. Het enkele verschaffen van deze onafhankelijk van elkaar bestaande algemene mogelijkheden, waarvan het benutten geheel aan de accommodatieverstrekkers en de bezoekers van de website wordt overgelaten, is geen bemiddelen bij het tot stand brengen van overeenkomsten.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam
Datum uitspraak: 28-05-2019
ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1849
Zaaknummer: 200.208.832/01
Rechters: A.M.A. Verscheure, H.M.M. Steenberghe en G.J. Visser
Advocaten: N.A. de Leeuw en S.F. Sagel
Wetsartikelen: 7:425 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidspensioen van ex-militair met posttraumatische stress. Centrale Raad oordeelt dat militair zich er terecht op beroept dat mate van arbeidsongeschiktheid hoger moet zijn.

Militair is uitgezonden geweest naar Afghanistan van 14 mei 2007 tot 28 maart 2008. Per 10 augustus 2008 is hij eervol ontslagen uit de militaire dienst vanwege het eindigen van de tijd waarvoor de aanstelling is geschied.In 2016 heeft hij verzocht om een militair arbeidsongeschiktheidspensioen wegens posttraumatische stress. Na onderzoek door een verzekeringsarts is hem met ingang van 8 maart 2015 arbeidsongeschiktheidspensioen toegekend. De mate van arbeidsongeschiktheid is bepaald op 37% en wordt bepaald aan de hand van een protocol. De ex-militair voert terecht aan dat de door hem meegemaakte gebeurtenissen tijdens zijn uitzending moeten worden aangemerkt als traumatische gebeurtenissen van het type T2 in plaats van T1. Verder bestrijdt hij de beoordeling van subrubrieken slapen, mobiliteit, basale communicatie en structuur aanbrengen. De Raad oordeelt dat het beroep van de militair slaagt en dat de uitspraak moet worden vernietigd. Er moet een nieuw besluit worden genomen.

Instantie: Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak: 06-06-2019
ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:1957
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Uitleg werkingssfeerbepaling Bpf Bouw. Asbestverwijderaar valt niet onder de isolatie-uitzondering. Werkgever is verplicht met terugwerkende kracht tot 1 januari 2014 premies te betalen.

Kern van het geding is de vraag of asbestverwijderaar Dulo onder de werkingssfeer valt van het verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds Bouw en CAO. De werkingssfeerbepaling is medio 2016 gewijzigd. De uitzondering voor isolatie is vervallen en asbestverwijdering is niet langer beperkt tot aan of op bouwwerken. Werkgever Dulo stelt dat zij onder de isolatie-uitzondering valt en niet onder de werkingssfeer. Het hof oordeelt dat Dulo niet, althans niet voldoende, heeft gesteld en evenmin met feiten onderbouwd dat, en in welke mate, haar verwijderingswerkzaamheden zijn gevolgd door het aanbrengen van isolatie. De isolatie-uitzondering is niet op Dulo van toepassing. Nu in principaal appel is beslist dat Dulo sedert 1 januari 2014 onder de verplichtstelling van Bpf Bouw, de cao bouw en de cao BTER valt, is zij vanaf die datum premie verschuldigd aan de stichtingen. Anders dan in de zaak die heeft geleid tot het door Dulo in dit verband genoemde arrest van het Hof Den Haag van 2 december 2014, ECLI:NL:GHDHA:2014:3989, is het in de onderhavige zaak naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar dat Dulo met terugwerkende kracht tot 1 januari 2014 de verschuldigde premies dient te betalen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam
Datum uitspraak: 30-04-2019
ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1509
Zaaknummer: 200.207.925/01
Rechters: M.L.D. Akkaya, A.M.A. Verscheure en H.M.M. Steenberghe
Advocaten: P.W.M. Huisman en E. Lutjens
Wetsartikelen: CAO Bouwnijverheid, CAO BTER, CAO Orsima, CAO Schoonmaak en Verplichtstellingsbeschikking Bpf

RECHTSPRAAK

Arbeidsgeschil. Ontbindingsverzoek werknemer met ontslagvergoeding afgewezen. Concurrentie- en relatiebeding beperkt in tijd. Vordering tot nakoming pensioen afgewezen. Bepaling in arbeidsovereenkomst om in overleg een pensioenregeling te treffen die gebaseerd is op beschikbare premieregeling waarbij werkgeversbijdrage nader zal worden vastgesteld. Onvoldoende grond om gewenste streefregeling toe te wijzen. Overlegverplichting niet gevorderd.

Werknemer verzoekt om ontbinding van de arbeidsovereenkomst met werkgever onder toekenning van een transitievergoeding. Tevens vordert hij vernietiging, althans matiging/beperking van het concurrentie- en relatiebeding en afstorting van pensioen. De kantonrechter heeft ontbonden per 1 november 2017 en overige vorderingen afgewezen. Het hof laat de ontbinding zonder vergoeding in stand. Het beperkt de werking van het concurrentie- en relatiebeding tot 17 juni 2018. De pensioenvordering wijst het hof af. In de arbeidsovereenkomst staat het 'in overleg' treffen van 'een pensioenregeling' die gebaseerd is op een 'zogeheten beschikbare premieregeling', waarbij 'de werkgeversbijdrage […] nog nader [zal] worden vastgesteld'. Daarin is niet de verplichting te lezen om een pensioenregeling te treffen, die in de door verzoeker gewenste zin specifiek is uitgewerkt. De verwijzing naar een beschikbare premieregeling veronderstelt een regeling waarin de verplichtingen van VDLP zijn beperkt tot het betalen van 'de premie' (art.1 onder c Pw). In de door verzoeker gewenste regeling – een zogenoemde streefregeling – is deze betalingsverplichting niet per definitie beperkt. Het is mogelijk dat de premie dan periodiek moet worden aangepast om een doelvermogen te realiseren. Of en in hoeverre VDLP daartoe verplicht is, is een kwestie van (nader) overleg. Er is onvoldoende grond om te oordelen dat dit overleg zou resulteren in de gewenste regeling. Overleg is niet gevorderd.

Instantie: Gerechtshof Den Haag
Datum uitspraak: 06-11-2018
ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:3145
Zaaknummer: 200.207.360/01
Rechters: R.S. van Coevorden, A.R. Houweling en J.A. van Dorp
Advocaten: S. Gadellaa en J. Gonlag
Wetsartikelen: 7:653 BW, 7:671c BW en 7:673 BW

RECHTSPRAAK

Geschil over hoogte en betaling nabestaandenpensioen. Uitleg door het hof van de pensioenbrief van een overleden DGA. Afwijzing vordering weduwe tot betaling van dotatie pensioen B.V. coming service, indexatie en onderbrenging bij verzekeraar.

Geschil over hoogte en betaling nabestaandenpensioen. DGA heeft met twee vennootschappen op 31 december 1993 een schriftelijke overeenkomst gesloten getiteld overdracht van pensioenverplichtingen. Na zijn overlijden vordert de weduwe van de DGA (1) betaling van haar (bruto)weduwenpensioen, te verhogen met 2% per jaar, althans een verhoging op grond van artikel 3 lid 2 WVPS conform de loonontwikkeling, (2) een verklaring voor recht dat geïntimeerde 2 onrechtmatig handelt door geen betalingen meer te doen aan geïntimeerde 1 die benodigd zijn voor het op peil houden van het haar toekomende weduwenpensioen en (3) overdracht naar een Nederlandse verzekeringsmaatschappij. Het hof begrijpt dat de door appellant genoemde jaarlijkse dotatie door geïntimeerde 2 aan geïntimeerde 1 de in deze overeenkomst genoemde 'coming service' betreft.Uit de overeenkomst blijkt niet dat geïntimeerde 2 deze ook na de pensionering van erflater dient te betalen aan geïntimeerde 1. Niet kan worden aangenomen dat geïntimeerde 2 op grond van de pensioenbrief en de door appellant genoemde goede trouw verplicht is dotaties aan geïntimeerde 1 te betalen dan wel dat geïntimeerde 2 onrechtmatig handelt jegens appellant door dergelijke betalingen achterwege te laten. Grieven tegen de afwijzing van de vorderingen tegen geïntimeerde 2 en geïntimeerde 3 falen. De vordering tegen geïntimeerde 1 is reeds in eerste aanleg toegewezen. Vordering tot onderbrenging bij verzekeraar wordt afgewezen. Belang van weduwe is (zeer) beperkt gezien voorgaand oordeel over de overige grieven, de huidige betaling van het (vrijwel) volledige pensioen en het beperkte vermogen van geïntimeerde 1.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 12-02-2019
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:1301
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Internationale scheiding. Verdeling pensioen naar Engels Recht. Hof bepaalt dat beide partijen medewerking moeten verlenen aan gelijke verdeling in Engeland van door de man opgebouwd pensioen. Ook op Australisch pensioen is Engels recht van toepassing. Tijdens huwelijk opgebouwd Australisch pensioen moet bij helfte worden verdeeld. Het staat partijen vrij een andere regeling te treffen.

Internationale echtscheiding. Verdeling van pensioen naar Engels recht. Op grond van de Matrimonial Causes Act 1973 (hierna: MCA) komt de rechter een ruime discretionaire bevoegdheid toe bij het nemen van maatregelen betreffende de vermogens van de echtgenoten, met inbegrip van de beslissingen met betrekking tot pensioen. Blijkens de uitspraak in White vs White ([2000]2FLR 981) is bij de financiële afwikkeling van het huwelijk 'fairness' de voornaamste richtlijn. Het hof bepaalt dat beide partijen hun volledige medewerking dienen te verlenen aan een gelijke verdeling van het in Engeland door de man opgebouwde pensioen. Ook op de verdeling van het Australische pensioen van de man is Engels recht van toepassing. Dit betekent dat in beginsel ook het tijdens het huwelijk opgebouwde Australische pensioen van de man bij helfte dient te worden verdeeld. Daarbij staat het partijen echter vrij om – zoals de vrouw voorstelt – overeen te komen het in Australië door de man opgebouwde pensioen niet te verdelen, indien de man afziet van zijn aanspraak op het door de vrouw in Engeland opgebouwde pensioen (voor welk pensioen ook een gelijke verdeling geldt). Het hof zal verstaan dat de man zijn medewerking dient te verlenen aan een gelijke verdeling van het door de man in Australië opgebouwde pensioen, waarbij het partijen echter vrij staat om een afwijkende regeling te treffen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Datum uitspraak: 06-06-2019
ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:2037
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of werkgever valt onder werkingssfeer verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds StiPP. Rechter bepaalt dat werkgever zich bij akte mag uitlaten. Hij moet nadere informatie verstrekken, toegespitst op de loonsom en als eerste zijn visie geven op de eventuele prejudiciële vragen.

Dosign is een bureau in de petrochemie. Het houdt zich bezig met werving en selectie van ingenieurs, technische advisering (consultancy), projectmatige detachering van ingenieurs, projectbegeleiding/-management door ingenieurs en het opleiden (door middel van stages) van technische studenten, die een duaal werk/leertraject volgen. Dosign opereert binnen een concern van meerdere vennootschappen, waaronder een aantal uitzendbureaus. De betrokken zusterondernemingen zijn aangesloten bij STIPP. Dosign stelt (een deel van) haar medewerkers ter beschikking van haar opdrachtgevers. Zij sluit arbeidsovereenkomsten met haar medewerkers waarin geen uitzendbeding staat. In geschil is of Dosign onder de werkingssfeer van StiPP valt. Rechter overweegt prejudiciële vragen over het vraagstuk of een allocatiefunctie is vereist voor een uitzendonderneming. De rechtbank bepaalt dat Dosign zich bij akte mag uitlaten. Dosign moet nadere informatie verstrekken, toegespitst op de loonsom en als eerste zijn visie geven op eventuele prejudiciële vragen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 20-07-2015
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2015:10268
Zaaknummer: 2829596 CV EXPL 14-5624
Rechters: M.V. Ulrici
Advocaten: R.J. Henneman, J.M. Deveer en D. Bruinse-Pot
Wetsartikelen: 7:655 lid 1 sub m BW, 7:690 BW en 392-394 Rv

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of werkgever valt onder werkingssfeer verplichtgesteld bedrijfstakpensioenfonds StiPP. Rechtbank oordeelt na Care 4 Care-arrest van de Hoge Raad dat allocatiefunctie niet is vereist voor uitzendonderneming. Op basis van cijfers stelt kantonrechter vast dat werkgever niet onder werkingssfeer valt.

Dosign is een bureau in de petrochemie. Het houdt zich bezig met werving en selectie van ingenieurs, technische advisering (consultancy), projectmatige detachering van ingenieurs, projectbegeleiding/-management door ingenieurs en het opleiden (door middel van stages) van technische studenten, die een duaal werk/leertraject volgen. Dosign opereert binnen een concern van meerdere vennootschappen, waaronder een aantal uitzendbureaus. De betrokken zusterondernemingen zijn aangesloten bij STIPP. Dosign stelt (een deel van) haar medewerkers ter beschikking van haar opdrachtgevers. Zij sluit arbeidsovereenkomsten met haar medewerkers waarin geen uitzendbeding staat. In geschil is of Dosign onder de werkingssfeer van StiPP valt. Dosign heeft zich bij akte uitgelaten.De rechtbank oordeelt na het Care 4 Care-arrest van de Hoge Raad dat een allocatiefunctie niet is vereist voor een uitzendonderneming. Op basis van cijfers stelt kantonrechter vast dat de werkgever niet onder de werkingssfeer valt. Onvoldoende premieplichtig loon.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 22-01-2018
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:10039
Zaaknummer: 2829596 CV EXPL 14-5624.evs
Rechters: M.V. Ulrici
Advocaten: R.J. Henneman, J.M. Deveer en D. Bruinse-Pot
Wetsartikelen: 7:655 lid 1 sub m BW en 7:690 BW

RECHTSPRAAK

Scheiding. Onderdeel van de procedure is vordering tot verevening pensioen conform WVPS. Rechtbank beslist dat pensioen verevend moet worden conform WVPS.

Man en vrouw zijn gescheiden in 2014. Er is een procedure gevoerd over alimentatie, gezag en omgang met de kinderen. Onderdeel van de procedure is een gevorderde verklaring voor recht dat door het partijen opgebouwde pensioen wordt verevend conform de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding (Wvps) en opgave namen pensioenverzekeraars. De rechtbank overweegt dat voor zover partijen na de huwelijkssluiting en voor de echtscheiding pensioenaanspraken hebben opgebouwd, de andere partij overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Wvpsrecht heeft op pensioenverevening. Nu gesteld noch gebleken is dat partijen de toepasselijkheid daarvan hebben uitgesloten, zal de rechtbank bepalen dat partijen conform het bepaalde bij of krachtens de Wvps de pensioenaanspraken dienen te verevenen. De vordering van de man tot opgave van de namen van de pensioenverzekeraars waarbij de vrouw pensioen heeft opgebouwd gedurende het huwelijk op straffe van een dwangsom zal worden afgewezen nu de wijze van pensioenverevening uit de Wvps voortvloeit.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 06-03-2019
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:1556
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Kernvraag is of afkoop bijzonder partnerpensioen na faillissement is toegestaan. Bijzonder nabestaandenpensioen is geen hoogstpersoonlijk recht. Afkoop is onredelijke benadeling van de nabestaande, mede gelet op de verzorgingsgedachte.

Na faillissement verzoekt de bewindvoerder de rechter-commissaris om akkoord te gaan met uitbetaling van het bijzonder partnerpensioen (afkoop). De rechter-commissaris gaat ermee akkoord dat bijzonder partnerpensioen ten goede komt aan de boedel. De rechtbank oordeelt dat bijzonder partnerpensioen geen hoogst persoonlijk recht is. De weduwe was geen deelnemer en heeft geen pensioenrechten opgebouwd. Recht op bijzonder partnerpensioen kan worden vervreemd aan eerdere of latere partner op de voet van artikel 57 lid 5 PW. Niet in geschil is dat het recht op bijzonder partnerpensioen op de voet van artikel 67 of 68 kan worden afgekocht met instemming van de weduwe. De rechtbank oordeelt dat afkoop van bijzonder partnerpensioen een onredelijke benadeling is. Doel is de verzorging van nabestaanden. De weduwe mag het pensioenfonds laten uitkeren.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak: 28-05-2019
ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:4602
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Ontslag op staande voet directeur wegens fraude. Directeur bestrijdt rechtsgeldigheid. Rechtbank oordeelt dat ontslag terecht is gegeven. Directeur wordt veroordeeld tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde pensioenvergoeding na ontslag.

Statutair directeur is op staande voet ontslagen wegens fraude. De directeur bestrijdt dat het gegeven ontslag rechtsgeldig is. De rechtbank oordeelt dat de gestelde fraude is vast komen te staan, zodat het ontslag op staande voet standhoudt. De verzochte vergoedingen worden afgewezen. De directeur heeft weliswaar recht op achterstallig loon, maar de bv doet terecht een beroep op verrekening. In het zelfstandig tegenverzoek van de bv wordt de directeur veroordeeld tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde pensioenvergoeding. Werkgever heeft in januari 2018 de volledige pensioenvergoeding over 2018 van € 262.271 bruto (oftewel € 125.890 netto) aan de directeur uitbetaald. Uitgaande van de rechtsgeldigheid van het gegeven ontslag op staande voet op 20 maart 2018, heeft werkgever terecht gesteld dat het deel van de pensioenvergoeding dat betrekking heeft op de periode van 20 maart t/m 31 december 2018 onverschuldigd is betaald en dat de directeur dat deel dient terug te betalen aan werkgever.

Instantie: Rechtbank Rotterdam
Datum uitspraak: 05-06-2019
ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:4501
Zaaknummer: C/10/550855 / HA RK 18-521
Rechters: W.J.J. Wetzels, C.M.E. van der Hoeven en F. Damsteegt-Molier
Advocaten: R.P. Gasseling, B.S. Nijmeijer, P.J. de Waal en S. Palm
Wetsartikelen: 7:677 BW en 7:678 BW

RECHTSPRAAK

Uitleg werkingssfeerbepaling. Belegde broodjes is geen gemaksvoeding die valt onder de werkingssfeer van de verplichtstelling tot deelneming in het Bedrijfstakpensioenfonds voor vlees, vleeswaren, gemaksvoeding en pluimveevlees.

Tussen de partijen Broodjes Expres en Stichting Bedrijfstakpensioenfonds voor vlees, vleeswaren, gemaksvoeding en pluimveevlees (hierna: VLEP) is discussie ontstaan over de vraag of Broodjes Express onder het Verplichtstellingsbesluit van VLEP valt. De kernvraag is of Broodjes Express met ingang van 1 januari 2015 valt onder de werkingssfeer van het Verplichtstellingsbesluit. Het geschil betreft daarmee in eerste plaats de uitleg van het Verplichtstellingsbesluit. De kantonrechter oordeelt dat belegde broodjes en lunchpakketten niet tot de in het Verplichtstellingsbesluit bedoelde gemaksvoeding kunnen worden gerekend. De kantonrechter acht van belang dat als het al jarenlang bekende belegde broodje zou moeten worden aangemerkt als gemaksvoeding het voor de hand had gelegen dat dit product ook expliciet als zodanig in het Besluit genoemd zou zijn. De kantonrechter oordeelt dat de belegde broodjes en lunchpakketjes niet fabrieksmatig worden geproduceerd. Het gaat om verschillende soorten belegde broodjes die iedere dag op bestelling, vers en op basis van de wensen handmatig worden belegd en direct worden afgeleverd. Uit voorafgaande volgt dat Broodjes Express terecht tegen het dwangbevel in verzet is gekomen. De kantonrechter verklaart voor recht dat de werknemers van Broodjes Express niet verplicht zijn deel te nemen in de pensioenregeling van VLEP.

Instantie: Rechtbank Overijssel
Datum uitspraak: 11-06-2019
ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2019:2053
Zaaknummer: 7285342 \ CV EXPL 18-5664
Rechters: C.H. de Haan
Advocaten: D.J.B. de Wolff en S. Leurink-Ofman

RECHTSPRAAK

Helikopterpiloot eist mogelijkheid van functioneel leeftijdsontslag bij 55 jaar tot aan zijn verhoogde AOW-leeftijd. Rechtbank oordeelt dat de maatwerkafspraken niet in strijd zijn met rechtszekerheid. Geen verboden leeftijdsonderscheid.

Helikopterpiloten konden vóór 1 juli 2016 op 55-jarige leeftijd met functioneel leeftijdsontslag (FLO). In verband met de verhoging van de AOW-leeftijd is FLO mogelijk maximaal tien jaar voor de AOW-leeftijd. Voor elf vliegers van de landelijke eenheid zijn maatwerkafspraken gemaakt. Eiser voert samengevat aan dat in de maatwerkafspraken onduidelijkheid bestaat ten aanzien van de instroomleeftijd en dat verweerder met de wijziging van artikel 88a Barp en de maatwerkafspraken in strijd handelt met het rechtszekerheids-, zorgvuldigheids-, vertrouwens- en gelijkheidsbeginsel en het verbod van leeftijdsdiscriminatie. Eiser stelt dat hij alsnog de mogelijkheid dient te krijgen om op de leeftijd van 55 jaar vervroegd uit te treden met aanspraak op een uitkering overeenkomstig de oude FLO-rechten tot aan het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd. De aangeboden maatwerkafspraken zijn volgens de rechtbank duidelijk en niet in strijd met het rechtszekerheids-, zorgvuldigheids-, vertrouwens- en gelijkheidsbeginsel en het verbod van leeftijdsdiscriminatie, omdat verweerder het te verwachten AOW-gat niet compenseert. Dat er financiële gevolgen voor eiser zouden zijn indien hij voor de optie van ontslag op 55-jarige leeftijd kiest, is aannemelijk. Eiser heeft echter nog ruim de tijd om overbruggingsvoorzieningen te treffen. Eiser kan er ook voor kiezen om langer door te werken ten einde te voorkomen dat er een AOW-gat ontstaat en sprake is van inkomensverlies.

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 18-06-2019
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:6248
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Geschil over vraag of werkgever Vado onder werkingssfeer van Bpf Schoonmaak valt. Rechtbank oordeelt dat Vado onder werkingssfeer valt. Premievorderingen zijn niet verjaard want opeisbaar na verzending premienota.

Ras en Bedrijfstakpensioenfonds Schoonmaak vorderen van Vado betaling van een bedrag van om en nabij 86.000 euro. De rechtbank oordeelt dat de activiteiten van Vado in ieder geval tot 2016 onder de werkingssfeer van de cao en het verplichtstellingsbesluit vallen. De vraag is of Vado zich terecht op verjaring in de zin van artikel 3:308 BW beroept. De vordering tot premiebetaling is pas opeisbaar vanaf veertien dagen na verzending van de premienota. De 'oudste' onbetaalde premienota is op 29 april 2015 opeisbaar geworden. Op 2 oktober 2018 is de dagvaarding aan Vado rechtsgeldig betekend. Op dat moment was geen sprake van voltooide verjaring. Naar het oordeel van de kantonrechter hebben Ras en BPF Schoonmaak voldoende onderbouwd dat Vado verplicht is premies voor haar werknemers te betalen.

Instantie: Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak: 26-06-2019
ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:2730
Zaaknummer: 7269207 \ CV EXPL 18-11125 \ 498 \ 576
Rechters: E.W. de Groot
Advocaten: J.A.J. van de Wouw
Wetsartikelen: 3 Wet Bpf 2000

RECHTSPRAAK

Antilliaanse zaak. Aanbod tot vervroegd pensioen niet aanvaard. Geschil over vraag of bedrijfseconomisch ontslag kennelijk onredelijk is. Hof oordeelt dat er geen rechtsgeldige eenzijdige wijziging van pensioen was. Werkgever moet cessantia-uitkering betalen, geen schadevergoeding. De uitkering wordt gematigd.

Wegens voorgenomen beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens bedrijfseconomische redenen heeft Orangefield in januari 2013 aan appellante een vervroegde pensioenregeling aangeboden en een financieel voorstel gedaan. Daartoe heeft Orangefield de pensioenregeling van appellante gewijzigd. Appellante heeft het aanbod van Orangefield afgewezen. Orangefield heeft op 8 augustus 2013 de arbeidsovereenkomst met toestemming van de Sector Arbeid van het ministerie van S.O.A.W. om bedrijfseconomische redenen opgezegd tegen 12 september 2013 en een eenmalige vergoeding van NAf 5.000 uitgekeerd. Appellant heeft het vervroegd pensioen na de ontslagdatum niet opgenomen. Orangefield heeft aan appellante geen cessantia-uitkering betaald. Het Gerecht van Eerste Aanleg heeft geoordeeld dat het ontslag kennelijk onredelijk is. Orangefield is veroordeeld tot schadevergoeding. De vordering van cessantia en volstorting van pensioen is afgewezen. Het principaal appel richt zich tegen de afwijzing van de cessantia-uitkering. Het incidenteel appel richt zich tegen de schadevergoeding. Met toepassing van de cao-norm oordeelt het Hof dat het eenzijdig wijzigingsvoorbehoud van artikel 16, gelet op de inhoud en de strekking daarvan, niet ziet op de onderhavige, op het individu toegesneden wijziging van de pensioenregeling, maar op een wijziging die voor alle deelnemers geldt. De wijziging van de pensioenregeling van appellante kan er daarom niet toe leiden dat zij haar aanspraak op de cessantia-uitkering verliest.De vordering tot schadevergoeding van appellante strandt, mede gelet op de cessantia-uitkering. Het Hof matigt de cessantia-uitkering.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
Datum uitspraak: 21-10-2014
ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2014:124

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Kern van het geschil is of de werknemer gerechtvaardigd mocht vertrouwen op verlenging van zijn arbeidsovereenkomst van 61 naar 65 jaar. Gemeenschappelijk Hof oordeelt dat hij daarop niet gerechtvaardigd kon vertrouwen.

Werknemer heeft op 1 oktober 2016 de pensioengerechtigde leeftijd van 61 jaar bereikt. Hij verzoekt in juni 2016 om verlenging tot 65 jaar. Daarover zijn diverse gesprekken gevoerd, onder meer op 16 juli en in augustus. Op 10 augustus 2016 is hem door HRM een addendum voortzetten arbeidsovereenkomst overhandigd. Op 11 augustus heeft hij mondeling gezegd tegen HRM dat het goed was. Hij heeft de pensioenverzekeraar om uitstel verzocht. Op 17 augustus 2016 is een tweede bespreking geweest met het bestuur met een tweede addendum. Daarover werden partijen het niet eens. Op 7 september 2016 heeft de werkgever hem bericht dat zijn verlengingsverzoek is afgewezen en dat het dienstverband eindigde op 30 september 2016. Werknemer stelt dat er een andere arbeidsovereenkomst tot 65 jaar tot stand is gekomen. Hij meent daar gerechtvaardigd op te mogen vertrouwen. In eerste aanleg heeft het Gerecht geoordeeld dat hij niet is geslaagd te bewijzen dat een nadere overeenkomst tot stand is gekomen. Het Hof overweegt dat het verlengingsverzoek van werknemer en andere werknemers voldoende is komen vast te staan. Het bestuur stond daar niet onwelwillend tegenover. Het bestuur heeft in juli 2016 laten weten aan de werknemer dat de raad van toezicht had laten weten verjongingsbeleid na te streven en de verlengingen niet goed te vinden. Gelet op de met het bestuur gehouden besprekingen en de daarbij met het bestuur gemaakte afspraken, lag het voor de hand dat werknemer het addendum, dat hem op 10 augustus 2016 werd overhandigd en waarin bij het derde liggende streepje op de eerste pagina was vermeld dat sprake is van een aanbod, als een aanbod tot verlenging van de arbeidsovereenkomst zou opvatten. Naar het oordeel van het Hof moet het voor appellant duidelijk zijn geweest dat er onenigheid was tussen het bestuur en de raad van toezicht over zowel het te volgen beleid als over de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen in individuele gevallen en dat zij daarin lijnrecht tegenover elkaar stonden. Werknemer heeft in de gesprekken van 3 en 11 augustus 2016 geen navraag gedaan of de raad van toezicht inmiddels instemde met de verlenging van de arbeidsovereenkomst. Werknemer kon er niet gerechtvaardigd op vertrouwen dat het eerste addendum een onvoorwaardelijk en definitief

aanbod dan wel een bindende toezegging van het bestuur inhield.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
Datum uitspraak: 04-12-2018
ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2018:282
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Arubaanse zaak. Ambtenaar protesteert tegen latere ingang pensioenleeftijd. Gemeenschappelijk Hof oordeelt dat verhoging pensioenleeftijd geen schending is van eigendomsrecht.

Aan ambtenaar is per 20 maart 2005 ontslag verleend. Met hem is een schikking getroffen. In 2010 stelt het Arubaans pensioenfonds dat op hem de verplichting rust tot terugbetaling van het bij landsbesluit d.d. 28 mei 2010 bepaalde bedrag in een periode van drie jaar. Nu vast is komen te staan dat appellant geen vast inkomen meer heeft gehad nadat hij in 2005 uit de overheidsdienst is ontslagen, bestaat aanleiding om af te wijken van die aflosperiode. Hij moet terugbetalen wanneer hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en een maandelijks inkomen bij wijze van pensioen van de Stichting APFA ontvangt. Hij vordert uitbetaling vanaf 55 jaar. Inmiddels is de pensioengerechtigde leeftijd verhoogd.

Uitleg van de in het proces-verbaal neergelegde schikking, zowel met toepassing van de Haviltex-maatstaf als objectief, leidt ertoe dat geen pensioengerechtigde leeftijd is overeengekomen. De kern van het geschil was dat appellant geen vast inkomen had en dat daarom pas inhouding zou plaatsvinden als hij pensioen zou ontvangen, wanneer ook maar. Hij voert aan dat de verhoging van de pensioengerechtigde leeftijd in strijd is met het eigendomsrecht van artikel 1 Protocol nr. 1 EVRM. Het Gemeenschappelijk Hof overweegt dat de verhogingen van de pensioneringsleeftijd wettelijk waren geregeld en ‘lawful’. Zij dienden ‘a legitimate public (or general) interest’, te weten: ‘to protect the public purse’. Voorts kan niet worden gezegd dat geen ‘fair balance’ bestaat. APFA heeft de beoogde maatregelen getoetst op evenwichtigheid, ook ten aanzien van ‘slapers’ als appellant. Voorzien was in overgangsregelingen, waaronder geleidelijke verhoging van de AOV-pensioneringsleeftijd en de daaraan gekoppelde overheidspensioneringsleeftijd. Dat appellant door zijn leeftijd niet kon profiteren van de overgangsregelingen doet daaraan niet af. Toewijzing van appellant’s vorderingen daarentegen zou de ‘fair balance’ ernstig verstoren.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
Datum uitspraak: 26-03-2019
ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2019:69
Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Ontslag medewerker universiteit van Curaçao. Hof oordeelt dat de werknemer naast arbeidsongeschiktheidspensioen geen recht heeft op een cessantia-uitkering.

Medewerker universiteit van Curaçao wordt ontslagen. Krachtens artikel 13 van de Landsverordening heeft een ontslagen overheidsdienaar die blijvend arbeidsongeschikt is recht op een invaliditeitspensioen. Dit pensioen loopt door totdat de gerechtigde de ouderdomspensioengerechtigde leeftijd bereikt. Vast staat dat appellant sinds zijn ontslag invaliditeitspensioen ontvangt.Hij wil eveneens uitkering volgens de Cessantia-landsverordening. Uit artikel 3 lid 4 van die verordening vloeit voort dat geen recht op een cessantia-uitkering bestaat als de werknemer bij het einde van de dienstbetrekking in het genot van een pensioen of een uitkering bij wijze van pensioen of ouderdomsverzorging wordt gesteld. Daaronder valt onder meer het invaliditeitspensioen van de werknemer. Appellant heeft geen aanspraak op een cessantia-uitkering.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
Datum uitspraak: 25-06-2019
ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2019:108
Zaaknummer: